

Politiets og myndighetenes klamme favntak

I møte med de voldsomme protestene i USA, som har spredd seg til mange andre land, blir fredelige demonstranter omfavnet av politi og myndigheter. Godt hjulpet av statsstøtta frivillige organisasjoner, forsøker de å klemme den opprørske pusten ut av protestene.

Politi og myndigheter bruker først taktikken med å anklage demonstrasjonene for å være smittefarlige. Dette i et samfunn som er i ferd med å åpnes, der arbeidsfolk har gått på jobb hver dag i en "lockdown" der middelklassen har hjemmekontor, og der menneskemasser samles som før i kjøpesentere. Media hjelper til, med sensasjonelle saker om "super-smittebærere" og slik kan en del skremmes vekk fra protestene.

Da protestene likevel er et faktum, kommer "good-cop"-rutinen for en dag. Politiet sender sine mest joviale pressekontakter for å prate med media. De fredelige demonstrantene roses. I Stockholm og USA går politi ned på knær foran protestene, og de uttrykker tilogmed sin støtte til formålet! Igjen og igjen sier politiet at de er enige med demonstrantene, og at det som skjedde med George Floyd var en tragedie. De hevder at norsk politi har "nulltoleranse" mot rasisme.

Videre gir politi og myndigheter varm ros til de fredelige arrangørene av demonstrasjoner. De snakker om "godt samarbeid" og sier at "ytringsfriheten står sterkt". Først forsøker de å stoppe demonstrasjonene med "smittevern" som påskudd, for så å late som om demonstrasjonene er mer enn velkomne når de ikke lar seg stoppe. Det avslører at det her selvsagt er en underliggende taktikk. Målet er å begrense og avgrense, målet er å temme protesten og føre den inn på et ufarlig spor.

Målet er selvsagt at ingenting skal endre seg. For sannheten

er at mordet på Floyd slett ikke er et uønsket brudd på normalen. Man kan ikke ha et kapitalistisk system uten en borgerlig stat, uten et borgerlig voldsapparat, og uten fattige, utbytta og undertrykka folk. Systemet bygger på utbytting og undertrykking. Rikdommen kommer fra fattigdommen. Og fattigdommen er et faktum for proletariatet, og også overveiende tilstede blant undertrykte folkeslag og nasjoner.

Marxismen avslører statens klassekarakter, og dens rolle og fremste oppgave som bevarer av de kapitalistiske produksjonsforholdene og undertrykkinga som trengs for å bevare dem. Utbytting må føre til fattigdom. Fattigdom må føre til at grupper av folk støtes helt ut av produksjon og samfunn. Utstøtinga må føre til konflikter. Konfliktene vil rive systemet i stykker, uten politiets jernneve.

Men sammen med jernneven er systemet også avhengig av silkehanskene. De trenger de klamme omfavnelsene. De må kvele opprør ikke bare med vold og makt, men med falsk kjærlighet og krokodilletårer. Politiet støtter protestene mot politiet! Norsk politi har drept mennesker, og morderne er frikjent – slik som i Obiora-saken. Da støttet de selvsagt ikke kravene om at drapet måtte få konsekvenser. Men nå, når saken skjer på andre sida av Atlanteren, så koster det mindre å late som...

Makta trenger alle de lydige opposisjonelle. De som viser motstand på lovlig vis. Altså på et relativt ufarlig vis – for makta. De trenger NGOer som maner til ikkevold i annenhver uttalelse. De trenger at sinnet kanaliseres inn i å stå svært lenge på stedet hvil, å rope til man ikke orker mer, går hjem, og oppdaterer instagram-profilen.

Samtidig avslører politiet og myndighetene seg. Alt pratet om fredelige protester viser hva de frykter: de frykter voldsomme protester! Alt pratet om godt samarbeid med arrangørene viser hva de frykter: arrangører som ikke samarbeider!

Tror noen at politi og myndigheter gir massene en oppskrift på

hvordan skape endring? Nei, det gir det motsatte! Deres oppskrifter er veien som ikke fører til virkelig forandring. Heldigvis er det bare å sette oppskrifta på hodet.

Det er rett å gjøre opprør!